

Τί είναι η εκκλησία; (μοναχός Μωυσής Αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 10 Ιανουαρίου, 2011

Η εκκλησία δεν είναι ανθρώπινο κατασκεύασμα, αλλά θεοϊδρυτη οικοδομή. **Η εκκλησία δε σώζεται αλλά σώζει όσους θέλουν. Δεν κάνει επίδειξη ισχύος και δυνάμεως. Ανέχεται, υπομένει καλύτερα. Τη διώκουν αλλά δεν διώκει.** Είναι φιλεύσπλαχνη μητέρα και **γνωρίζει μόνο να αγαπά.** Ο κόσμος δεν γνωρίζει την αξία της γι' αυτό αδιαφορεί ή και την κτυπά. Η αγκάλη της εκκλησίας έχει αίγλη, θέρμη και εύρος. Μέσα της χωρά και αναπαύει **όλους τους μετανοημένους.**

Μπορεί ο κόσμος να ξέφυγε, όμως η δίψα και η πείνα για τον Θεό υπάρχει βαθιά στην καρδιά του σύγχρονου ανθρώπου. **Υπάρχουν και στους δύσκολους καιρούς άνθρωποι γνήσια πιστοί που δεν παρασύρθηκαν από την ευκολία και την κακία.** Η πνευματική ζωή **δεν θέλει μεγάφωνα και προβολείς, δημοσιότητα, διαφήμιση και επικρότηση.** Αγαπά πολύ την **άφωτη μυστικότητα και την ιερή σιγή.** Ορθόδοξοι Χριστιανοί όσοι **δεν φανατίζονται τα υπέρμετρα, δεν θυμώνουν με τους κακούς, δεν κυνηγούν τους αμαρτωλούς αλλά την αμαρτία, δεν διαπομπεύουν και δεν γελοιοποιούν κανένα, δεν ευκολοσκοανδαλίζονται.**

Η αποστολή των Χριστιανών στον κόσμο σήμερα δεν είναι καταγγελτική, ανατρεπτική και εισαγγελική. Οι πιστοί αισθάνονται συνυπεύθυνοι για το υπάρχον κακό στον κόσμο. Είναι ανεκτικοί, συμπαθείς και επεικείς με τους άλλους. Κύριο έργο τους δεν είναι να καταλογίζουν ευθύνες, να παρατηρούν τους άλλους συνεχώς αυστηρά, να μεμψιμοιρούν και να μελαγχολούν για το πολύ κακό των καιρών μας.

Η εκκλησία του Χριστού δεν φοβάται, δεν αισθάνεται ανασφαλής, δεν παίρνει επιθετική ή αμυντική στάση. Υπάρχει σε κάποιους μια φοβία και μια καχυποψία ότι όλοι μας εχθρεύονται και πολύ μας πολεμούν. Η υπερβολική καχυποψία είναι νοσηρή, εγωπαθής και φανερώνει άνθρωπο που **δεν έχει εμπιστοσύνη στο Θεό αλλά στον εαυτό του.** Και θέλει κανείς συνεχώς να παρατηρεί τους άλλους, να τους κάνει όπως θέλει και φαντάζεται. Άνθρωπος που δεν αγαπά είναι

δυστυχισμένος. Η χριστιανική αγάπη είναι πάντοτε διφυής, προς Θεό και άνθρωπο. Η αγάπη αυτή είναι ανιδιοτελής, ουσιαστική και πασίχαρη.

Η εκκλησία ξέρει μόνο να αγαπά. Δεν δυσκολεύεται καθόλου να υποδεχθεί το απομακρυσμένο τέκνο της, αν θελήσει να τη πλησιάσει. Δεν το μαλώνει, δεν το επιτιμά, δεν του φωνάζει, δεν το κάνει να περιμένει, το αγκαλιάζει αμέσως, το καταφιλά. Τέτοια εκκλησία έχουμε, μάνα φιλόστοργη, καταδεκτική. Η εκκλησία κινείται στον κόσμο αλλά δεν είναι εκ του κόσμου τούτου.

Κάθε φορά που επιχειρήθηκε να δοθεί στην εκκλησία κοσμική δύναμη, είχαμε εκτροπή από την αποστολή της και αποτυχία από τον προορισμό της. Η εκκλησία θα μπορούσαμε να πούμε είναι ένα πνευματικό φαρμακείο, **θεραπευτήριο** και ησυχαστήριο. Θεωρούν ότι η εκκλησία είναι υπερβολική, δύσκολη, απαιτητική, απηρχαιωμένη, όλο απαγορεύσεις, δικαιολογεί μόνο τους άλλους.

Φέρνουν οι άνθρωποι γνωστές ενστάσεις. Έχουμε κι εμείς καρδιά και δικαιώματα, όλο εμείς θα υποχωρούμε, θα ταπεινιόμαστε, θα πηγαίνουμε με το σταυρό στο χέρι; Οι άλλοι θα μας φάνε λάχανο, θα μας πατήσουν, θα μας βγάλουν το λάδι, θα μας περιθωριοποιήσουν και θα μας εκμεταλλευτούν. Έχουμε κι εμείς, βρε αδελφέ, τα όριά μας. Τα βάζουμε κάποτε και με τον Θεό, που δεν μας καταλαβαίνει, δεν μας ακούει, δεν επεμβαίνει, σιωπά ενοχλητικά, δεν μας υπολογίζει.

Ο Θεός είναι πάντοτε με ανοιχτή θύρα, καλεί όλους τους πεφορτισμένους και κεκοπιακότες να τους αναπαύσει αληθινά. **Δεν έχει ώρες που δέχεται και άλλες όχι, δεν χρειάζονται μεσάζοντες, να κλείσεις συνάντηση από τα πριν, να έχεις τίτλους, να είσαι κάτι, να έχεις ιδιαίτερες γνώσεις.** Είναι ένας Θεός υπέροχος, που ποτέ δεν κρατά κρατούμενα και δεν ξεσυνερίζεται. Απεχθάνεται τρομερά την υποκρισία και τη ψευδοαγιότητα. Του αρέσουν τα ντόμπρα, **τα γνήσια, τ' αληθινά, ελεύθερα** και εγκάρδια πράγματα.

Η εκκλησία δεν χάνει, εμείς χάνουμε. **Δεν ζητά οπαδούς** αλαλάζοντες και καταχειροκροτούντες. **Είναι κατά των οπαδών.** Ζητά και έχει παιδιά αγαπητά. Η εκκλησία τηρεί τις υποσχέσεις της. **Δεν ξεγέλασε ποτέ κανένα. Τα είπε όλα από την αρχή καθαρά και ξάστερα.** Η εκκλησία θεραπεύει, συγχωρεί, μεταμορφώνει τον λύκο σε αρνί, ανασταίνει, χαριτώνει, παραμυθεί, αγιάζει, σώζει και λυτρώνει. Η εκκλησία ευλογεί και εμπνέει παντού και πάντοτε. Η εκκλησία **υπάρχει για όλους.** Δεν εκβιάζει κανένα, δεν του τραβά το αυτί. Η εκκλησία υπάρχει και θα υπάρχει. Πολλοί τη φθόνησαν, τη χτύπησαν και τη μίσησαν.

Διατηρείται όμως ακέραια, νικηφόρα παρά την τόση πολεμική, ακόμη και κάποτε και αυτών των ίδιων των εκπροσώπων της. **Ο κόσμος αγνόησε τον βαθύ πνευματικό πλούτο της εκκλησίας και ασχολήθηκε με τα κτήματά της**. Δεν ήθελε πολύ να μπερδεύεται καθημερινά στα πόδια του. Να την έχει για Χριστούγεννα και Πάσχα και για πολύ έκτακτες ανάγκες. Την εκκλησία μερικοί σήμερα **θέλουν μόνο για το κοινωνικό της έργο, κάτι σαν παράρτημα του υπουργείου κοινωνικής προνοίας**.

Η ορθόδοξη εκκλησία όμως δεν πεισμώνει, δεν κακιώνει, δεν εκδικείται. Συνεχίζει έναν θαυμαστό τρόπο το σωτήριο έργο της, που κανείς δεν μπορεί να αντικαταστήσει. Η εκκλησία **δεν θυμώνει** που δεν της αναγνωρίζουν την αξία της, αλλά **λυπάται**. Μπορεί να της πήραν την περιουσία της, να της πάρουν και την υπόλοιπη, να είναι δίχως κανένα περιουσιακό στοιχείο, σαν τον γυμνό Χριστό στη Φάτνη και όμως να παραμένει αμύθητα πλούσια. Μπορεί κάποιοι ελάχιστοι εκπρόσωποί της λαθεύουν, όμως δεν πάυει να δίνει **ορθό νόημα βίου**, υψηλούς στόχους, να γεννά Αγίους.

(Πηγή: "Μακεδονία" 10/1/2011)